

הונגריה

מולדת המוסיקה הצוענית ומרק הגולש המפורסם... אותו שמחה חברת ויטה להגיש במקורותיו לצבור אניני הטעם בישראל.

מרק הגולש החדש של ויטה הוכן מבשר בקר

משוכה (כשר) מתובל ב-99 ריקה מתוקה מובהרת, ענני יו ת, בצל ותוספות עדניות אחרות.

את מרק הגולש הפיקנמי של ויטה את יכולה להגיש לבני ביתך בכל ארוחה.

ויטה

מחיר השקיק (3-2 מנות) 260 פרוטה.

פרסום אר"י

הופיע גליון מס' 15 ש

גמד

הירחון המצויר לכידור והומור "גמד" נותן חלקו ליוכל ה-50 של העיר העברית הראשונה וכמובן: כל המדורים הקבועים

★

64 עמודים • 500 פרוטה

(המשך מעמוד 8)

הרבה סיפורים על החיים בקבוצ. הוא רצה להצטרף לקבוצ.

האיש הזמין אותו למשרדי הקבוצ הארצי בתל-אביב. שם, ללא ידיעת הוריו, נשאל צבי דשתי אם הוא רוצה ללכת לקבוצ רות' מה. הוא הסכים, צירפו אותו לקבוצת ילדי עליית-הנוער, אולם מפאת דוחק הזמן שכחו לרשמו ברשימת ילדי עליית-הנוער. לקחו אותו לרוחמה.

צבי דשתי היה מבוסס. הוא למד ועבד, נקלט בחברה המקומית והיה שמח בחלקו. אולם יום אחד קרה האסון. הוא נשלח עם עוד ילדים לקורס מקהלות ביד מרדכי. בדרך, בהצטלבות כבישים, בעת שעמד וחיכה לטרמפ, פגעה בו מכונית מחצה את ראשו. הוא הובל לבית-חולים, שם נעצר לו ניתוח דחוף. שלושה ימים שכב ללא הכרה. אחרי חודש החלים מפצעיו, אולם שקע עמוק נשאר במחצית. הוא חזר למשק רוחמה כש בכיסו תעודת רופא המבילה אותו לעבודות קלות בלבד.

ימי עבודה של חובשת. השנים חלפו. כל העת היה צבי דשתי במיקוח רפואי של רופא בית-החולים ביילייהו. לפני שלוש שנים נערך לו ניתוח פלסטי שהעלים את השקע ממצחו. אולם צבי, בחור אינטליגנטי ומוכשר, הוזהר לא לעסוק בעבודות פיזיות קשות. הוא התעלם מהאזהרה. הוא היה בחור חסון ובריא ולא היה לו נעים לפרוש מחבריו, על כן עסק בעבודות קשות, עבד כרועה בקר במשק.

כל אותה תקופה התנהל משפט פיצויים נגד הנהג שדרסו וחברת הביטוח. היה זה הקבוצ ששכר את עורכי-הדין עמירם קיטי רון, שהצליח אחרי מאבק משפטי ממושך להשיג פסק דין שהעניק לצבי דשתי סכום של פיצויים, שהתקרב לסך הכולל של 12 אלף ל"י. לצבי היה ברור מה יעשה בסוף. הוא חשב לשלם לעורך הדין ולקבוצ את ההוצאות, לתמוך באביו, פועל-דחק המת

מה הטעם לאדם החי בקבוצ, אם בעזבו צורת חיים זו, אחרי שהקדיש את מיטב מרצו וכוחו לקבוצ, שוכח הקולקטיב את כל עמליו? היכן העקרון שכל אדם מקבל כפי צרכיו ונותן כפי יכולתו? היכן נשמע כדבר הזה שקבוצ מגיש לחבר העוזב חשבונות לפרוטות על חובותיו? את ה"פיצויים" קיבלתי לא בגלל שסבא שלי מת בגרמניה, אלא בגלל זה שנגרע מכשרי ויכולתי, מדוע חייב אני לתת הכל לקבוצ ולהשאר בחוץ בחוסר-כל?

על שאלותיו אלה של דשתי היתה לאנשי קבוצ רוחמה רק תשובה אחת: "אנחנו איננו סחטנים. אבל לא יתכן שאדם יחיה על חשבון הכלל, וכשהוא מקבל כסף, יעזוב את הכלל ויסרב לתת את חובו." בית המשפט, שלפניו תתברר בימים הקרובים הפרשה, יצטרך להחליט מה עדיף: צרכיו של הנוער או עקרונות הקבוצ.

משטרה

הקרב על הקיצבה

מפקד הבולשת הבריטית, דוד לורנס, קבע את הכלל האנגלי: Detective is born, not made שפירושו בעברית: אי-אפשר ליצור בכך; הוא נולד כזה. הוא הת' כחן במקרה זה לדוד ליבוביץ, אחד מה' בלשים הראשונים במשטרת תל-אביב, מ' סמליו המעולים של מדור הבילוש הצעיר של מדינת ישראל.

ההודמנות להגדרה זו: גילוי של רמאי צ'קים מועד עליידי ליבוביץ. בידי הבלש הוריו לא היה אלא תיאור מגבעתו של ה' רמאי, שמשך סכום כסף ניכר בעזרת צ'ק מזויף, מקופת אחד הבנקים. הקופאי לא יכול היה לזכור בשום פנים ואופן את מראה פניו של המושך, תיאר בהרחבה את מג' בעתו. לאחר 24 שעות של חקירה שקדנית, נמצא הזויפן במעצר.

לא היתה זו הפעם היחידה שדוד ליב

עוזי-קיבוץ צבי דשתי מי ישלם בעד הביטוח?

בין הוכיח את יכולת הבילוש שלו. אחת מהשיטות הראשונות של חקירת הכנסת ה' ראשונה, שהתכנסה עוד באולם קסט בתל-אביב, הוחזרה עליידי גילוי לא נעים. צורר מפתחות מזויף לקופת הכנסת, נמצא באחד התאים שבאולם. ליבוביץ, אז סמל במדור בילוש תל-אביב, הוועק למקום, הצליח ל' עצור את בעל המפתחות — היה זה אחד מפקידיה הבכירים של הכנסת הצעירה, ש' נעזר במפתחות למטרות אישיות מאד. יושב ראש הכנסת, יוסף שפרינצק, הודה או ל' ליבוביץ באופן אישי על הגילוי המהיר.

שכר השקידה. פרשת שטיינברג, קצין מדור הבילוש התל-אביבי (העולם הזה 1008), סחפה אף את ליבוביץ. כידורו האישי של שטיינברג נעצר ליבוביץ אף הוא, הוחזק במעצר בודד במשטרת בריגורא בהרי ירור שלים. כששוחרר, לאחר שמונה ימים, נת' בקש עליידי אנשי המחלקה המיוחדת של המשטרה להעיד עדות שקר נגד מפקדו. הוא סרב. לאחר שהחקירה המשטרתית לא הצליחה להוכיח מאומה נגד שטיינברג, זוכה ליבוביץ, אולם כעונש על אי-ציותו הורחק מתיידי בתל-אביב, הועבר לצפון.

כשמהח על כך חסמל החקיק, רמזו לו כי הוא לו שגשג את ו.ח.ח.ח.ח. הוא עשה כן ותוך 24 שעות קיבל אף את פטוריו הרשמיים. בתעודת הפטורין שלו צוין: התנהגות — טובה מאד. אולם מאחר וטרם הגיע לגיל הפנסיה סרב המטה הכללי לאשר לו כל פיצוי. לאחר למעלה מ-20 שנות שרות במשטרה נשאר הבלש הישר ללא מקור מחיה. בשבוע שעבר הגיש ליבוביץ תביעה נגד

מטה המשטרה. דרישתו: תשלום הוגן עבור שנות שירותו בעבר.

דרכי חיים

צחצוח סוף-העונה

"תפאדל חביבי, צחצוח נעליים בחמישה גרוש, רק חמישה גרוש צחצוח נעליים, צעק מצחצוח הנעליים יוסף נעים בקרן ה' רחובות דיונון-פרישמן. לידו, בצל אורות הניאונים של חנויות הפאר, ישבו עוד שני מצחצחי-נעליים זקנים, הביטו בזעף אל תיבת הצחצוח המוזהבת של נעים, עליה בלטו שלושה שלטי קרטון: "צחצוח נע' ליים רק בחמישה גרוש!"

ליד תיבת הצחצוח של נעים התלקט מיד תור של לקוחות, שצחקו בראותם את התחרות בין מצחצחי הנעליים, שילמו לנעים עשרה גרוש במקום החמישה שבתע, כשכר ליוזמתו. אצל מצחצחי הנעליים השכנים, ש' גבו את השכר של 25 גרוש לצחצוח, לא עמד איש.

"אלוהים יעשה לו." מאיר לוי (60) ואליהו ענטר (62), שניהם אבות למשפחות ענפות, קנו להם חזקה בקרן הרחובות דיון גוף-פרישמן עוד לפני חמש שנים. היה להם קהל לקוחות קבוע. כשהתפתח הרחוב בשנים האחרונות, וזרם העוברים והשבים בו גבר, לא ראו בעין רעה את בואו של יוסף נעים להסתפח לחברתם.

אולם השבוע התמעט זרם הלקוחות. מע' סים היו האנשים שרצו לצחצוח נעליהם בימי גשם, אבל נעים היה זקוק לכסף. הוא החל בתחרות בלתי-הוגנת, הוריד את מחיריו מ' עשרים וחמישה לחמישה גרוש. השניים ה' אחרים לא נכנסו עמו להתמודדות מחירים. "מה נעשה לו?" אמרו הם, "אלוהים כבר יעשה לו."

תזכיר

הדים ערביים

תגובות העיתונות העזומית על מסעו האחרון של עורך העולם הזה ממשי' בות לעורר הדים בעולם הערבי. אחד ההדים האלה הגיע השבוע לעמודי הארץ (שלא פירסם מילה על התגובות עצמן), כאשר פירסם שיחה שהיתה לכתבו באמריקה, עמוס אילון, עם פקיד של אחת השגרירויות ה' ערביות בארצות-הברית. אחרי שהערבי פסל כל אפשרות של הבנה בין המשטר הישראלי לבין העולם הערבי, אמר, לדברי אילון: "קראתי בלה-מונד על מפלגה חדשה בישראל, הקרויה התנועה השמית. האם זוהי מפלגה חזקה? מה סיכוייה? אני מתעניין מאד במפלגה זו, כי התפשטות דעותיה ב' ישראל עשויה לעודד את השתלטותכם בא' וור". . . . בינתיים פירסם תחון צרפתי מרכזי נוסף מאמר על מסעו של עורך העולם הזה ושיחותיו עם אישים ערביים. לה קרואה, היומון החשוב ביותר של הכנסיה הקתולית בצרפת, פירסם מאמר גדול, חתום בידי הקולונל פיאר רונדו, בו העריך בצורה חיובית את הרעיונות שהוש' מעו עליידי עורך העולם הזה במסיבת העורכים שקיים בחודש שעבר בפאריס. קבע רונדו: "הוא אינו חולם בהקיץ ואינו תבו' סן, הוסיף שלושה טורים ארוכים של ציטטות מדברי העורך. . . . היופסקון מיסות "אל-ע" לאמריקה? תצפית ה' עולם הזה (1114) ניבאה לפני שלושה שבר' צות כי שרה-האוצר עלול לצאת על כך, כדי להקטין את ההפסדים הממאירים של החברה הכבונית. השבוע הודה שרה-התחבורה ברא' יון עתונאי כי אמנם היתה חקירה בענין זה, התחכה למעשה עם שרה-האוצר, בטענו כי הפסקת הטיסות הריקות-למחצה לאמרי' קה עוד תגדיל את ההפסדים. . . . מועצה מיוחדת של ההסתדרות, שהתכנסה בתחי' לת השבוע בתל-אביב, דחתה את דרישת סיוע המיעוט, להגביל את ההצבעה לבחי' רעות ההסתדרות למציגי תעודות זהות נוסף על תעודת החבר ההסתדרותית, כדי למנוע יופים בבחירות. העולם הזה (1116), פרש לראשונה את מלוא האצטרופות העומדות בפני זיפן הבחירות להסתדרות, הוכיח כי הצבעה על סמך תעודות חבר בלבד, עלולה לסתות את מאון הכוחות בצורה קיצונית לטבת המפלגה השלטת בהוצאת פנקסי החבר — מפא"י. . . . פרשת "ד"ר שלום הגיעה השבוע לסיומה, לאחר שבי' הדין לערעורים סרב להענות לבקשתו של ד"ר שלום להקל בעונשו. רופא העיניים התל-אביבי, שהשתמש בכוח כדי לצלם את אשתו בחברת גבר זר (העולם הזה 1027) יכלא לארבעה חודשים בבית-סוהר. ההקלה היחידה לה הסכים בית-המשפט: דחיית רי' צוי העונש לחודש ימים, כדי שד"ר שלום יוכל להשלים טיפול באחרים מחוליו.